

מה נשמע

● תקליטו האחרון של צביקה פיק, אוסף פרטי, כולל קטע בשם שיר לגון לנון. זהו ניסיון רוחה של פיק ואשתו, כותבת התמליל, להגיב ולהביע צער על רציחת היוצר האנגלי הגדול, חבר החיפושיות לשעבר. גם ללא השוואה לשירים היפהיים שכתבו לזכר לנון מוסיקאים כמו פול סימון, ג'ורג' האריסון ואלטון ג'ון, נכשל שירו של פיק ככל: חוסר רגישות, אווירת "סאהב" בינלאומית עם "ג'וני", שאין לה מקום, שהיא יומרנית ופוגעת בטעם הטוב, ועם לחן קופצני ללא קשר לתוכן התמליל. גם לתוכן עצמו, אגב, אין קשר לאמומה.

מוסיקאי ג'אז מינגוס
טטבעי או תשחי

את מה שיש ולמתוח אותו למלוא יכולתו. מינגוס השתמש באילתור, בקצב חזק, בטונאליות של בלוז, בגווי קול ובספונטניות. מכל אלה, יחד עם כשרונו הענק, הפיק יצירות מעולות ככיוונים יחודיים.

בוהן אחת במים. צ'ארלס מינגוס נולד באריזונה, כ־22 באפריל, 1922. הוא נפטר במכסיקו, ב־5 בינואר, 1979. כמוסיקאי, מלחין ומנהיג כג'אז שאחרי המילחמה, בלט כמבריק, מעורר מחלוקת ונאמן כ־100 אחוז למלאכתו. בכל הפועותיו נתן את כל כולו, תמיד במלוא הכוונה והלהט.

הוא היפנט מאזינים ומוסיקאים, והוציא מנגיניו את הטוב ביותר שהיו מסוגלים לו. למרות שהרגיו, לעיתים, רבים מאלה שניגנו איתו, מעולם לא נטשו את הרכביו מרצונם, כבעס. ככל מנהיג־הרכב מיומן, הלחין תוך מחשבה על סולנים מסויימים, שלהט הועיד את תפקידי היצירות.

מחשבתו חסרת־המנוחה חיפשה, ללא הרף, מוסיקאים בלתי־רדועים. הוא שיתף פעולה, גילה, טיפח ולימד רבים. ביניהם החצוצרן טד קרטון; הסקסופוניסטים אריק דולפי, בוקר ארווין ושאפי האדי; הפסנתרן ביל אוונס והמתופף דאני ריצ'מונד.

משתפת־הפעולה האחרונה עם מינגוס הגדול הייתה הזמרת והמלחינה האמריקאית ג'וני מיטשל. הוא כתב למענה שישה להנים. בקשתו הייתה כי תכתוב להם תמלילים, וכי יקליטו אותם יחדיו. סיפרה מיטשל: "כפעם הראשונה שראיתי את פניו, חייד אלי בשוככות עליוה. חיבבתי אותו מייד. הגעתי לניו־יורק, כדי להאזין לשישה שירים חדשים, שכתב עבורי. זה היה לי לכבוד! הייתי מסוקרנת! זה כאילו שעמתי על שפת נהר — בוהן אחת במים, נורקת אותם — וצ'ארלי הגיע ורחף אותי פנימה — 'טטבעי או תשחי'. הוא צוחק למראה השחיה הכושלת שלי במימי המוסיקה הקלאסית השחורה..."

מנצח מהטה ושוח' —
התפלאו על ההזמנה

לווייתנים על החוף. כך חנך צ'ארלס מינגוס את הרפתקתו המוסיקלית האחרונה בלוויית נגנים גדולים, כמו ג'ון מקלפלין בגיטרה, סטנלי קלארק וג'אקו מאסטוריוס בבאס, טוני ויליאמס ופיטר ארסקין בתופים, הרבי הנקוק בפסנתר חשמלי וויין שורטר בסקסופון. מינגוס לא זכה לשמוע את כל ששת שיריו מושלמים. הוא נפטר לפני כן.

כמעט לא מוכירים כיום את מינגוס, לצד נגני ג'אז מפורסמים אחרים. המוסיקה שלו אינה קשה להשגה וקיימות הקלטות טובות רבות. תשע מיצירותיו הבלטות רוכזו כעת על־ידי אשתו, סו מינגוס, וסיי ג'ולנסון, בחוברת הנקראת הסגנונות המוסיקליים של צ'ארלס מינגוס (הוצאת האחים וורנר, ארצות־הברית, \$8.95). אלה הן טרנסקריפציות מדוייקות של מטייל, עדיף שתוכה בנשמתך, תפילה להתנגדות פאסיבית, ועוד.

אומרת ג'וני מיטשל: "צ'ארלס מינגוס, מיסטיקן מוסיקלי, נפטר במכסיקו... בגיל 56. גופתו נשרפה ביום המחרת. באותו יום הנחיתו עצמם 56 לווייתנים על החוף המכסיקני. הם הורחקו בעזרת אש. אלה יצירופי המקרים המלהיבים את רמיוני."

על העטיפה: המנצח זובין מיטשה (עומד במחור. שני מימין); פנחס צוקרמן (בעל הבלורית. ראשון מימין); לפני מהטה יושב יצחק פרלמן. לידו (שב שיער) אייזיק שטרן. עומד משמאל: שלמה מינץ.

אלביס?

איזה אלביס?

אלביס קוסטלו — PUNCH THE CLOCK; אימטרניקס.

שירי פופ רבים וטובים נוצרו בשנות החמישים. רבים וטובים נוצרו גם בשנות השישים והשבעים. היוצר היחיד (י) המצליח ליצור פופ אמיתי של שנת 1983 הוא אלביס קוסטלו. האלבום האחרון שלו ושל להקתו the attraction, מציג הפתעה אחרי הפתעה. שירי פופ, לכאורה, מופקים ומעובדים בעזרת מיטב המוחות וכלי־הנגינה העומדים היום לרשות מוסיקאי כלשהו. תמלילי קוסטלו מצויינים ושירתו כבר מומן קצרה למענו תשכחות. זהו modern pop מושלם ביותר. כל דקה בתקליט היא הנאה.

יחיד

במינו

נינו רוטה — המוסיקה לסרטים; אימטרניקס.

לצר כל החידושים שפיתחה עם השנים תעשיית הסרטים, גדל גם ענף מכובד וחשוב מאוד הנקרא: מוסיקה בקולנוע. גם היום מעטה הספרות הכתובה על נושא זה, ומרצים רבים מתקשים ללמדו באוניברסיטות. נסו לרמיין לעצמכם כל סרט שהוא, האהוב עליכם, ללא פסקול המלווה אותו; ללא אותם אקורדים, מותחים או רומנטיים, כרגעים הקובעים ביותר; ללא השיר או מנגינת־הפתחה הכתוברים על הבאות. המלחין נינו רוטה נחשב אחד הגדולים ביותר בין מלחיני המוסיקה לסרטים. פליני השתמש בכשרונו לכל סרטי.

תקליט ישן, בהטבעה מחודשת, של מוסיקה מסרטי פליני, יצא לפני שבועות ספורים. עתה מגיע הקינוח, בצורת מוסיקה

האם תמימות

משתלמת?

בילי ג'ואל — אדם תמים; סירבי־אם.

אם לפני רגע השמיע אלביס קוסטלו "השראה של יצירה", מציג כעת בילי ג'ואל "השראה של חיקוי". ג'ואל, מושפע משירי שנות החמישים והשישים, הלחין ושר בחיקוי לסגנונות אשר הוא אוהב. אלה אינם המים שבהם הוא שוחה.

רוב הביצועים קרים מדי, גם בגלל טכניקות הקלטה "טובות" מדי וגם כאשמת עיבודים מיוחדים מדי. הקטע היחיד המצליח "לעבור" כביצוע אולפן קר זה, הוא ספר לה על כך. השיר כבר הפך להיט. חוש אישי קובע, כי

אין במה

להתבייש

ג'קי מייקה — חזרי אלי אהבה; פנצוקל.

רוב המוסיקה הנעשית כיום בארץ מושפעת מארצות המערב. כאשר נפגשים זמרים ממוצא מזרחי, כמו אבנר גדסי וזוהר ארגוב, בהשפעות מערביות ובטכניקות הקלטה חדשות, הם ממזגים את הכל ליצירה מאוד מעניינת. רומני שהיא מעניינת יותר מכל דבר אחר הנעשה היום בארץ כמסווה של "יצירה מקורית". אלה הם כדרך־כלל חיקויי ברזיל, ספרד או לוס־אנג'לס. ג'קי מייקה נמשך מדי לספרד, אך הוא מציג תקליט נעים ביותר. זהו אלבוםו הרביעי. עיבודי תופים טובים יותר היו מזניקים את איכות ההפקה פלאים. גם כך, אחרי שהאזנתי רבות

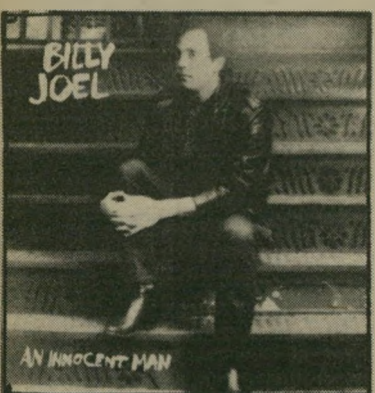
PUNCH THE CLOC

גם ההפקות בין השירים: מצפים להמשך הטוב כליכך.

NINO ROTA
musiche da film

מסרטים שונים שלהם כתב רוטה את יצירותיו. בין לה דולציה ויטה של פליני ורומיאו ויוליה של זפירלי, מוצאים קטעים שכתב לכימאים כמו ויסקונטי, קינג ויודר וקורווארה. לא שמות הבמאים חשובים. למי שצפה בסרטים, צפויה הנאה גדולה כמיוחד.

השירים יישמעו טובים בהרבה בהופעות חיות.

לביצועיו האחרונים של זוהר ארגוב הפופולארי כליכך, אין למייקה במה להתבייש: הוא קרוב מאוד לפיסגה של הסגנון שבו הוא פועל.

המדרור מעניק לתקליטים חמישה ציונים, לפי הדירוג הבא: תו אחד — רע; שני תווים — הלש; שלושה תווים — כבה; ארבעה תווים — טוב; חמישה תווים — מצויין.